

מ"ת 7426/11/20 - מדינת ישראל נגד אל-עד גבאי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

23 נובמבר 2020

מ"ת 7426-11-20

בעניין:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עמיחי מרקס (פ"מ י-ם, פלילי)

נגד

אל-עד גבאי
ע"י ב"כ עו"ד עינב איטח

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בת"פ 7372-11-20.

2. בתיק הפלילי האמור מואשם המשיב בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). זאת בכך שדרש מנהג משאית מסוים לבצע עבורו הובלה ולאחר שאותו נהג ציין כי לא ניתן לבצעה בשל תקלה במשאית, חזר המשיב על דרישתו בתוקף ואיים על הנהג בדקירה אם לא יבצע את המבוקש ובעקבות אותה שיחה הנהג ביצע את שנדרש ממנו.

3. לטענת המבקשת יש ראיות לכאורה המבססות את המיוחס למשיב, קיימת עילת מסוכנות מכוח חזקת מסוכנות סטטוטורית שלא נסתרה וכן עילה בדבר שיבוש הליכי משפט ובהינתן כל אלה ועברו הפלילים של המשיב, יש להורות כבר עתה על מעצרו עד תום ההליכים.

4. הסניגורית התמקדה בטענות בעניין הראיות לכאורה, שעיקרן בכך שאין להבין את דברי המשיב כאיומים שתכליתם להביא לביצוע ההובלה, אלא כלא יותר מאשר שימוש בסגנון בוטה. לטענתה, גם הנהג שבו מדובר לא חש מאוים בעקבות אותה שיחה וביצע את ההובלה תמורת תשלום ראוי ואף מעבר לכך. בהמשך לכך ולתסקיר מעצר מ-5.9.18 בתיק קודם (מ"ת 14394-05-18) שבו נמצאו מפקחים ראויים והמשיב שוחרר למעצר בית בפיקוחם, הסניגורית עתרה לכך שהמשיב ישוחרר בתנאים אף ללא צורך בהזמנת תסקיר מעצר נוסף.

5. לאחר שקילת המכלול הגעתי למסקנה כי **בשלב הנוכחי אין לחסום את האפשרות של מעצר בפקא"ל או של שחרור בתנאים, אך גם אין להורות על כך בטרם יתקבל תסקיר מעצר מלא ועדכני שלאחריו יהיה מידע מקצועי ומעמיק לצורך שקילת האפשרויות האמורות ויתאפשר להידרש לכל שיהיה נחוץ.**

6. לתוצאה האמורה אני מגיע על יסוד שילובם של אלה:

א. בסעיף 428 ל"חוק העונשין" נקבע לאמור:

"המאיים על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותם, ברכושם, בפרנסתם, בשמם הטוב או בצנעת הפרט שלהם, או מאיים על אדם לפרסם או להימנע מלפרסם דבר הנוגע לו או לאדם אחר, או מטיל אימה על אדם בדרך אחרת, הכל כדי להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שבע שנים; נעשו המעשה או המחדל מפני איום או הטלת אימה כאמור או במהלכם, דינו - מאסר תשע שנים".

במקרה דנן יש ראיות לכאורה לפחות למה שנדרש לצורך מעצר עד קבלת תסקיר לגבי החלק המחמיר של סעיף 428 הנ"ל, שבו מואשם המשיב. זאת גם בהינתן טענותיה של הסניגורית. לעניין זה די בהאזנת הסתר ובאפשרות שיש לתת לה את הפרשנות שהמבקשת דוגלת בה (אשר לכאורה גם מסתברת יותר מזו שהמשיב מעלה) ואשר בעקבותיה יש להתייחס בהתאם להודעות של הנהג ושל אחיו. על כך אוסיף כי אפשר שטענותיה של הסניגורית תסייענה למשיב במסגרת התיק העיקרי, אך, מכל מקום, אין בהן להביא לקביעה כי אין ראיות לכאורה או לתוצאה נוחה יותר למשיב בשלב הנוכחי.

ב. בשתיקתו הרועמת של המשיב במהלך כל חקירתו הוא מנע מעצמו את האפשרות להתמודד עם הראיות האמורות. יש בשתיקה זו חיזוק לכאורי לאותן ראיות והיא מכבידה על מצבו של המשיב לעניין הבקשה שבה עסקינן.

ג. בהמשך למצוין לעיל ולפסיקה בעניין האופן שבו יש לנהוג לגבי בקשות למעצר עד תום ההליכים בעבירת סחיטה באיומים, לא בנקל תיקבע תוצאה שונה ממעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריאח ובוודאי שאין להגיע לכך בטרם קבלתו של תסקיר מעצר.

ד. עברו הפלילי של המשיב - הכולל עבירות אלימות - תורם לכך שיש לנקוט משנה זהירות בטרם אפשרות לנקוט מהלך שונה כאמור.

ה. הכלל שלפיו גם כשמדובר בעבירות חמורות ובנתונים מסוג אלה שצוינו לעיל, לא בנקל תיחסם הרמטית האפשרות של שחרור בתנאים ובכלל זה "לא בנקל יחליט בית המשפט על מעצר ללא בחינת חלופות באמצעות תסקיר מעצר" (בש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19); בש"פ 6851/20 צ'רקסוב נ' מדינת ישראל (7.10.20) ועוד).

ו. תסקיר המעצר שהציגה הסניגורית בדיון, כדי לייתר את הצורך בתסקיר מעצר נוסף, אינו יכול למלא תפקיד זה.

ראשית - בשל כך שהוא מתייחס לתקופה של לפני למעלה משנתיים ובטרם הורשע המשיב בעבירות אלימות נוספות ונשא בעונש מאסר בפועל של 15 חודשים.

שנית - בשל כך שבאותו תסקיר שירות המבחן מציין כי ערך בדיקה חלקית בלבד, תוך שהוא אומר

במפורש כי "בהתאם להנחיית בית המשפט נדגיש כי לא בחנו את מסוגלותו של אלעד להיענות לסמכות המפקחים, כמו גם את מסוגלותם של המפקחים להתמודד עם רמת הסיכון הייחודית והספציפית שלו".

בהמשך לכל האמור, ההיכרות המוקדמת של שירות המבחן עם גורמים רלבנטיים עשויה לקצר את ההליכים לצורך הכנתו של התסקיר הנוכחי, אך לא מעבר לכך.

ז. המצב שבעקבות נגיף הקורונה והחקיקה שבעקבותיו תורמים לאפשרות שניתן יהיה להסתפק בדבר מה מופחת ממעצר מאחורי סורג ובריא. עם זאת, אין לראות בכך חזות הכל ויש לבחון את התמונה בכללותה ואת מקומו של עניין זה במסגרתה.

ח. ההחלטה הנוכחית באה בהמשך לגישתו הראויה של בית משפט השלום במסגרת הדיון בעקבות "הצהרת תובע" (בהחלטה מ-1.11.20 במ"י 33256-10-20), תוך התאמה לשלב הנוכחי.

7. השורה התחתונה של החלטה זו היא אפוא כמצוין בסעיף 5 דלעיל ובהמשך לכך שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר עדכני לקראת הדיון שייקבע.

ניתנה במעמד הנוכחים היום, כ"ט במרחשוון התשפ"א, 16 בנובמבר 2020.

רפאל יעקובי, שופט